

Hi hi hi! Ben olsam koşarak oradan kaçırdım.

Özgür benim pazarda kaybolduğum günü hatırladın mı?

Evet hatırladım.

Pazarda kayıp mı oldun?

Evet ama o zaman çok küçüktüm ve elmalar harika görünüyordu. Anlatayım...

Her hafta olduğu gibi annemle pazara gitmiştik. O gün nasıl olduysa elini bırakmışım. Tezgâhtaki elmalar o kadar güzeldi ki.

Anne bu elmalardan alabilir miyiz?

Anne?
Anne?

Tam ağlamak üzereyken Özgür'ün sesini duydum.

Anne bak Zeynep. Niye tek başına?
Haydi yanına gidelim.

Zeynep!
Zeynep!

Bu Özgür'le ikimizin sırrıydı. Hi hi!

Az daha unutuluyordum. Babam yirmi yıl sonra açmak üzere hazırlayacağımız sandık için elma ağacının altında bir yer hazırlamış. Mektupları artık sandığa koyabiliyoruz.

Ben de aslında onu sormak için gelmişim. Mektubumu yanımda getirdim. Size verecektim.

Ben eve gidip mektupları içine koyacağımız kabi ve sandığı getireyim.

Bundan yirmi yıl sonra dünyanın neresinde olursak olalım tam olarak 2022 yılının Eylül ayının üçüncü cuma günü saat...

Öğleden sonra biri otuz iki gece.

...Hepimiz burada olacağız ve mektuplarımızı açacağız.

Anlaştık!

Haydi sandığı yerine yerleştirip kapağını kapatalım.

Baba? Orada ne yapıyorsun? Elindeki o eşyalar nedir?

Aslında bu sana sürpriz olacaktı. Çok üzülüğünü görünce söylemeye karar verdim. Burası bizim yeni evimiz. Buraya taşınıyoruz Özgür'üm!

Heey! Yaşasın!